

INSTRUKCJA MINISTRÓW ŻEGLUGI I ROLNICTWA

z dnia 28 października 1955 r.

w sprawie przewozów międzybrzegowych na śródlądowych drogach wodnych.

§ 1. 1. Ilekroć w instrukcji niniejszej mowa jest o ustawie wodnej, należy przez to rozumieć ustawę wodną z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. z 1928 r. Nr 62, poz. 574).

2. Ilekroć w instrukcji niniejszej mowa jest o organach administracji wodnej, należy przez to rozumieć prezydium wojewódzkiej rady narodowej, zgodnie z § 1 uchwały nr 526 Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1954 r. (Monitor Polski Nr A-78, poz. 919).

§ 2. Przewóz stały osób lub towarów statkami na śródlądowych drogach żeglownych, spławnych lub niespławnych pomiędzy ich przeciwległymi brzegami, zwany w dalszym ciągu niniejszej instrukcji „przewozem międzybrzegowym”, może być uprawiany tylko na podstawie zezwolenia przewidzianego w art. 27 i 45 ustawy wodnej, wydanego przez właściwe terytorialnie organy administracji wodnej:

§ 3. Do uprawiania przewozu międzybrzegowego mogą być dopuszczone statki z własnym napędem mechanicznym, lub bez własnego napędu mechanicznego o powierzchni ponad 20 m².

§ 4. 1. Zezwolenia na uprawianie przewozów międzybrzegowych wydawane są po przeprowadzeniu dochodzeń wodno-prawnych zgodnie z przepisami części VI ustawy wodnej.

2. W razie gdy przewóz ma być uruchomiony na wodach uznanych za żeglowne lub spławne, dochodzenie wodno-prawne powinno być prowadzone przy udziale przedstawicieli rejonu dróg wodnych.

§ 5. 1. Ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na uprawianie przewozu międzybrzegowego powinien złożyć podanie do właściwych terytorialnie organów administracji wodnej:

Monitor Polski Nr 123

— 1971 —

Poz. 1610

2. Do podania o zezwolenie należy załączyć:

- 1) odrębny szkic orientacyjny odcinka drogi wodnej, na którym ma być urządzony przewóz, z uwidocznieniem na nim dróg dojazdowych do miejsca dokonywania przewozu i ich połączeń z drogami publicznymi oraz parcel gruntów potrzebnych do założenia przewozu lub w jakikolwiek sposób urządzeniem przewozu zainteresowanych,
- 2) plan szczegółowy statku w skali nie mniejszej niż 1:100 — z uwzględnieniem jego przekroju podłużnego i niezbędnych przekrojów poprzecznych,
- 3) krótki opis techniczny całego urządzenia przewozowego i zasad jego ruchu, a ponadto obliczenia nośności i ścieczności środka przewozowego oraz obliczenia wytrzymałości urządzenia linowego,
- 4) odpis dokumentu rejestracyjnego statku, wydanego zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 26 kwietnia 1950 r. w sprawie rejestracji administracyjnej statków żeglugi śródlądowej (Dz. U. Nr 21, poz. 186),
- 5) odpis świadectwa zdolności żeglugowej statku, wydanego zgodnie z przepisami zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 2 sierpnia 1952 r. w sprawie świadectw zdolności żeglugowej dla statków żeglugi śródlądowej (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-82, poz. 1323 oraz z 1955 r. Nr 27, poz. 269).

§ 6. 1. Organ administracji wodnej po rozpatrzeniu podania:

- 1) wydaje zezwolenie na przewóz na okres ściśle określony lub
- 2) odmawia wydania zezwolenia — przy czym decyzja odmowna powinna zawierać uzasadnienie.

2. Od decyzji organu administracji wodnej służy odwołanie:

- 1) do Ministra Żeglugi — w razie gdy chodzi o zezwolenie na uprawianie przewozu na drogach wodnych żeglownych i spławnych,
- 2) do Ministra Rolnictwa — w razie gdy chodzi o zezwolenie na uprawianie przewozu na drogach wodnych niezeglownych i niespławnych.

§ 7. Organ administracji wodnej, wydając zezwolenie na przewóz międzybrzegowy, powinien zastrzec w tym zezwoleniu

prawo wykonywania robót regulacyjnych, pogłębiarskich oraz innych robót wodnych w miejscu uprawiania przewozu i prawo wstrzymania przewozu na czas trwania tych robót bez uszkodzenia na rzecz uprawnionego, jak również prawo żądania przeniesienia przewozu na inny, wskazany przez siebie odcinek drogi wodnej na okres wspomnianych robót na koszt uprawnionego do dokonywania przewozów.

§ 8. Organy administracji wodnej wezwą osoby fizyczne i prawne uprawiające przewozy międzybrzegowe do przedłożenia w ciągu 2 miesięcy od dnia ogłoszenia instrukcji zezwoleń przewidzianych w przepisach ustawy wodnej oraz osoby wykonujące te przewozy bez zezwolenia do złożenia, w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia instrukcji, podania o takie zezwolenie.

§ 9. Nadzór nad przewozami międzybrzegowymi należy do zakresu działania terytorialnie właściwego organu administracji wodnej, organów Milicji Obywatelskiej, a nadto w zakresie bezpieczeństwa ruchu na wodach żeglownych i spławnych — do organów administracji żeglugowej (rejonów dróg wodnych).

§ 10. Warunki techniczne, którym powinny odpowiadać statki uprawiające przewozy międzybrzegowe, określają rejonu dróg wodnych.

§ 11. Przepisy §§ 3 — 10 niniejszej instrukcji dotyczą zezwoleń na stałe przewozy międzybrzegowe, przez które należy rozumieć przewozy zaopatrzone w stałe urządzenia techniczne na brzegach, w wodzie lub nad wodą.

§ 12. Przepisów niniejszej instrukcji nie stosuje się do przewozów międzybrzegowych dokonywanych dla celów wojskowych albo dla potrzeb organów ochrony pogranicza i Milicji Obywatelskiej przy pomocy urządzeń przewozowych znajdujących się w użytkowaniu wojska lub organów ochrony pogranicza i Milicji Obywatelskiej.

§ 13. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: w z. P. Stolarek

Minister Rolnictwa: w z. M. Jaworski